

РЕШЕНИЕ

№ 11106

гр. София, 31.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **796** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Р. Б. /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на А. К., гражданин на Р. Т., [дата на раждане] , в [населено място], с паспорт U26465663, издаден на 27.04.2022 г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 1, чрез адв. Н. Р. от САК, срещу Отказ изх. № IST24026573V от 03.01.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“), издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Р. Б. в [населено място], Р. Т..

Жалбоподателят визира незаконосъобразност на отказа поради липса на мотиви, допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Оспорва мотивите за отказ по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ и твърди липса на изложени конкретни фактически основания по тях. Поддържа, че е кандидатствал за виза за дългосрочно пребиваване в Р. Б. в качеството си на пенсионер на основание чл.24, ал.1, т.10 от ЗЧРБ. Счита за голословни и недоказани мотивите на оспорения отказ, че е директор на фирма с представителство в Б.. Прилага доказателства в подкрепа на твърденията си. Твърди, че в нарушение на чл.35 от АПК органът е постановил отказ без да изясни релевантните факти по случая. Счита, че отговаря на законовите изисквания за издаване на виза тип „D“, вкл. при доказани цел и условия на пребиваването в Б., при представяне на всички изискуеми документи за получаване на виза вид „D“. Претендира се отмяна на отказа на акта и връщане на

административния орган за издаване на виза.

Ответникът завеждащ консулска служба към Посолството на Р. Б. в [населено място], Р. Т. - МВнР, чрез юрк. А., оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

Не е спорно по делото, че на 22.10.2024 г. А. К., гражданин на Р. Т., [дата на раждане] , подал заявление рег. № IST24026573V за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) до Посолството на Р. Б. в [населено място], Р. Т.. Като „настояща професия“ в заявлението посочил „пенсионер“. В т.23 от заявлението „цел на пътуването“ е посочено „друго“, но без да е отбелязана допълнителна информация относно причината за престоя. Посочени са имена и адрес на пребиваване в Б. - И. Р. Б., [населено място], [улица], сутерен.

Към заявлението са приложени: национален паспорт U26465663, издаден на 27.04.2022 г.; извлечение от банкова сметка за налични средства; свидетелство за съдимост, издадено от Министерство на правосъдието на Р. Т.; извлечение от пенсията на апликанта А. К., гражданин на Р. Т., [дата на раждане] , в [населено място], издадено от Главна дирекция за социално осигуряване на Р. Т.; документ, издаден на 09.08.2024 г. от Институция за социална сигурност на Р. Т. относно размер на пенсия за старост, с начална дата 01.04.2023 г.; договор за наем на недвижим имот, сключен с И. Р. Б., ЕГН [ЕГН], с нотариална заверка на подписите от 04.10.2024 г. и декларация от И. Р. Б., ЕГН [ЕГН], с нотариална заверка на подписите от 04.10.2024 г., че е собственик на недвижим имот с административен адрес в [населено място], [улица], сутерен, както и, че е съгласен сключеният договор за наем с А. К. за посочения адрес, да бъде предоставен пред органите на Българското посолство в Р. Т. във връзка с получаване на виза тип Д и разрешение за пребиваване.

Постановен е оспореният Отказ изх. № IST24026573V от 03.01.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“), издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Р. Б. в [населено място], Р. Т.. Като правни основания за отказа са посочени разпоредбите на чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ.

В административната преписка липсват данни за връчване на оспорения отказ на лицето, поради което следва да се приеме, че жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ, от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима. Съдът възприема доводите на жалбоподателя в жалбата за обосноваване на правен интерес от оспорването по смисъла на чл.6 и чл.13 от от ЕКПЧ, вр. чл.10а, ал.4 ЗЧРБ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му. По силата на чл. 9г, ал 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВнР, в дипломатическите и консулските представителства на Р. Б. в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на

визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

За доказване компетентността на издателя на акта ответникът е представил Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи, с която са определени длъжностни лица от Дирекция „К. отношения“ на МВнР, компетентни да вземат решения за отказ за издаване на виза, и е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец.

Със Заповед № 323 от 21.11.2024 г. на Генералния консул на Р. Б. в Посолството в [населено място], Р. Т., на основание чл.34, ал.1 и ал.2 от Наредбата за реда и условията за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НРУИВОВР) А. З. първи секретар, КДЛ, в Посолството, е определен като длъжностно консулско лице, което съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза. При отсъствието му, функциите се изпълняват от С. Х., КДЛ. Оспореният отказ е издаден при условията на заместване от С. Х., КДЛ, след разрешен със Заповед № О-6946 от 17.12.2024 г. на А. З. платен годишен отпуск в периода 02.01.-03.01.2025 г. По изложените съображения съдът намира, че отказът е постановен от компетентен административен орган.

Актът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 6 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Като правни основания за отказа във формуляра са отбелязани тези по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ – кандидатът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване (т.17) и налице са основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване (т.24).

Като фактическо основание е посочено „при проверка е установено, че апликантът е директор на фирма, която има представителство в Р. Б., реалната цел на заявената виза Д е да получи разрешение за пребиваване, за да изпълнява служебните си задължения като ръководител“.

Оспореният отказ е издаден след проведена съгласувателна процедура с Дирекция „Миграция“ - МВР и ДАНС съобразно чл. 30, ал 2 от НУРИВОВР, според който консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Р. Б..

Докладна записка рег. № 345р-19224 от 06.12.2024 г. на инспектор в група „Миграция“ при ОД на МВР [населено място] удостоверява извършена проверка на заявен от А. К., гражданин на Р. Т., адрес за пребиваване в Р. Б. в [населено място], [улица], при която бил проведен разговор с домакина и собственик на кооперацията И. Р. Б., ЕГН [ЕГН]. Същият заявил, че в кооперацията живеят само роднини. На един от етажите живеела дъщеря му и съпругът ѝ Б. Г. Б., с разрешено постоянно пребиваване в страната. Б. работил в турска фирма в [населено място], която имала представителство в [населено място]. Въпросният турски гражданин А. К. бил финансов директор на фирмата и намеренията му били да прекарва повече време в Б., във връзка с длъжността си във фирмата, за което му било необходимо разрешение за

пребиваване. Фирмата развивала строителна дейност по проекти на НАТО. Приложено е писмено сведение от 06.12.2024 г., на И. Р. Б., ЕГН [ЕГН], с данни в изложения смисъл.

Според становище рег. №343р-19571 от 11.12.2024 г. на началник група „Миграция“ при ОД на МВР [населено място] процесното заявление на А. К., гражданин на Р. Т., [дата на раждане] , в [населено място], за издаване на вида Д е подадено на основание чл.24, ал.1, т.10 от ЗЧРБ - като лице, получило право на пенсия и разполагащо с достатъчно средства за издръжка в страната. Изразено е отрицателно становище на основание чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ по подаденото от А. К. заявление за виза, с мотивите, изложени в докладна записка рег. № 345р-19224 от 06.12.2024 г. и приложеното към същата писмено сведение. В допълнение е посочено в документа, че при проверка на пътуванията на турския гражданин е установено, че за последните 5 години, същият е пребивавал в Б. 4 пъти, с общ престой от 12 дни. Формирано е заключение, че лицето следва да осъществи пребиваването си в страната на друго основание по ЗЧРБ, във връзка с неговите намерения – да упражнява заетата от него длъжност като финансов директор, в зависимост от структурата и дейността на фирмата, напр. чл.24и, чл.33к от ЗЧРБ, чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ – ако фирмата е с представителство или по чл.33и от ЗЧРБ, ако чуждата фирма осъществи вътрешнокорпоративен трансфер. Извършените справки в информационните масиви на МВР не установили членове на семейството на чужденеца в територията на страната, нито наличие на трайни връзки и отношения с Б., поради което е направено предположение за недоказаност на действителната цел на исканата виза. В допълнение е посочено в отрицателното становище, че чужденецът не е доказал достоверно условията на заявеното пребиваване, а от установената фактическа обстановка и събраните доказателства се установявали основателни съмнения относно надеждността на направените от чужденеца изявления във връзка с подаденото заявление за издаване на дългосрочна виза.

Съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС съдът приема, че мотивите на оспорения отказ следва да се считат за допълнени с тези по цитираното отрицателно становище рег. №343р-19571 от 11.12.2024 г. на ОД на МВР [населено място]. Изложените в него фактически обстоятелства, обсъдени съвкупно с тези, посочени в оспорения отказ, предоставят възможност на кандидата да организира правото си на защита срещу засягащия го акт, както и на съда да упражни съдебен контрол за законосъобразност. По изложените съображения не са допуснати визираните в жалбата отменителни основания по чл.146, т.2 и т.3 от АПК. Изложеното определя спора като материалноправен.

А. е кандидатствал за виза за дългосрочно пребиваване на основание чл.24, ал.1, т.10 от ЗЧРБ – като чужд гражданин, който е придобил право на пенсия съгласно законодателството на Р. Б., държавата си на произход или друга държава и разполага с достатъчно средства за издръжка в страната. Съдът приема, че за доказване на основанията по чл.24, ал.1, т.10 от ЗЧРБ за получаване на виза тип Д към заявлението са приложени изискуемите документи - извлечение от банкова сметка за налични средства; извлечение от пенсията на апликанта А. К., гражданин на Р. Т., [дата на раждане] , в [населено място], издадено от Главна дирекция за социално осигуряване на Р. Т.; документ, издаден на 09.08.2024 г. от Институция за социална сигурност на Р. Т. относно размер на пенсия за старост, с начална дата 01.04.2023 г.

За разлика от приложените от апликанта към заявлението официални документи за

доказване на основанието по чл.24, ал.1, т.10 от ЗЧРБ, мотивите на отрицателното становище недопустимо се основават на субективното сведение на домакина му в Б., което не е проверено чрез официални данни. Тук е мястото да се отбележи, че макар ответният орган да възприема като обвързващо го изразеното отрицателно становище в съгласувателната процедурата, то материалната незаконосъобразност на становището по чл.53, ал.1 от АПК влече материална незаконосъобразност и на окончателния акт. С други думи, неправилността на отрицателното становище рег. №343р-19571 от 11.12.2024 г. на ОД на МВР [населено място] в случая обуславя материална незаконосъобразност на процесния отказ за издаване на виза.

Това е така, тъй като е даден приоритет на субективния преразказ на физическо лице за „действителната цел на пребиваване“ в Б. на апликанта, без изнесените от домакина данни да са били предмет на допълнителна проверка. Отрицателното становище рег. №343р-19571 от 11.12.2024 г. на ОД на МВР [населено място] се основава изцяло на данните, посочени в писмено сведение от 06.12.2024 г., на И. Р. Б., ЕГН [ЕГН], без да се държи сметка, че изнесените в него данни нямат по никакъв начин обвързваща за органа (както и за съда) доказателствена сила. Действително, органите за административен контрол на чужденците са извършили допълнителна проверка на пътуванията на турския гражданин, при която са установили, че за последните 5 години, същият е пребивавал в Б. 4 пъти, с общ престой от 12 дни, както и не са установили членове на семейството на чужденеца на територията на страната, нито наличие на трайни връзка и отношения с Б.. Тези данни обаче не навеждат на категоричен и несъмнен извод за наличие на основания по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ.

От доказателствата по административната преписка се установява, че на приложените към заявлението за издаване на виза по чл.24, ал.1, т.10 от ЗЧРБ официални документи, са противопоставени свидетелски показания на физическо лице без обвързваща доказателствена сила и без допълнителна проверка на изнесените от И. Р. Б. факти. Пред съда апликантът представи справка по име в Търговския регистър към Агенция по вписвания относно липса на данни за регистрирани юридически лица с негово участие. В отлика от опита на засегнатото лице да обори неблагоприятните за него факти в отказа, административният орган не е направил подобни проверки от други компетентни държавни органи. Съгласно чл.24, ал.1 от Закона за насърчаване на инвестициите чуждестранни лица, които имат право да извършват търговска дейност по националното си законодателство, могат да откриват в страната търговски представителства, които трябва да бъдат регистрирани в Българската търговско-промишлена палата. Изнесените субективни възприятия от домакина И. Р. Б. за наличие на търговско представителство на чуждестранна фирма по никакъв начин не са потвърдени чрез допълнителни проверки. Както се посочи, допълнителната проверка за влизанията на чуждия гражданин в Б., или липсата на връзка със страната ни, не доказва основанията по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ. Изложените от началника на група „Миграция“ при ОД на МВР С. доводи за евентуално приложение на чл.24и, чл.33к от ЗЧРБ, чл.24, ал.1, т.6 или чл.33и от ЗЧРБ към подаденото заявление са изцяло хипотетични и не съответстват на данни от официални източници.

В резултат на изложеното, съвкупната преценка на събраните по делото доказателства не навежда на извода, до който е достигнал органът в съгласувателната процедура, а именно за наличие, още по-малко за доказаност, на основателни съмнения относно

надеждността на направените от чужденеца изявления във връзка с подаденото заявление за издаване на дългосрочна виза.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за материалноправно незаконосъобразен по смисъла на чл.146, т.4 от АПК, поради което и следва да бъде отменен.

На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите в жалбата разноски, състоящи се от 10.00 лв. за държавна такса. В приложеното на л.32 от делото адвокатско пълномощно в полза на адв. Н. Р. не се съдържат данни за заплатено адвокатско възнаграждение, поради което такова не се присъжда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. К., гражданин на Р. Т., [дата на раждане] , в [населено място], с паспорт U26465663, издаден на 27.04.2022 г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 1, чрез адв. Н. Р. от САК, Отказ изх. № IST24026573V от 03.01.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“), издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Р. Б. в [населено място], Р. Т..

ВРЪЩА делото като преписка на длъжностното лице завеждащ Консулска служба към Посолството на Р. Б. в [населено място], Р. Т., за ново разглеждане на подаденото от А. К., гражданин на Р. Т., [дата на раждане] , в [населено място], с паспорт U26465663, издаден на 27.04.2022 г., заявление рег. № IST24026573V от 22.10.2024 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“), при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи, [населено място], ул. А. Ж.“ № 2 да заплати на А. К., гражданин на Р. Т., [дата на раждане] , в [населено място], с паспорт U26465663, издаден на 27.04.2022 г., чрез адв. Н. Р. от САК, на основание чл.143, ал.1 от АПК сторените в производството разноски в размер на 10.00 лв. за държавна такса.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б..